

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.117/2011/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Somoskőiné Dr. Sztán Emese ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe, cégjegyzékszám) felperesnek-, a Dr. Sarkadi Erika ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes neve (alperes címe, cégjegyzékszám) alperes ellen 7 608 090 Ft pertárgyértékű megállapítási kereset és szerződés megtámadása iránt indított perében, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2009. szeptember 8. napján kelt, 7. G. 15-09-040.033/12. számú részítéletével el nem bíralt megállapítási kereset tekintetében az elsőfokú bíróság 2010. november 23. napján kelt, 7.G.415-10-040.154/15. számú ítélete ellen a felperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 187 500 (Egyszáznyolcvanhétezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra - az abban foglalt időben és módon - 456 500 (Négyszázötvenhatezer-ötszáz) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes, mint megrendelő és az alperes, mint vállalkozó 2007. szeptember 10. napján két vállalkozási szerződést kötöttek, melyek közül az egyik a ... szálloda építésénél felmerülő kőműves munkálatokra és csapadékvíz elvezetés kiépítésére vonatkozott. A szerződés 1. számú melléklete szerint az alperes a szerződésben meghatározott munka elvégzését bruttó 5 672 606 Ft vállalkozói díj ellenében vállalta el azzal, hogy ez az ár mennyiségi eltérésből adódóan változhat.

Megállapodtak abban is, hogy az elszámolás a mindkét fél által aláírt, tételes felmérés alapján történik az 1. számú mellékletben részletezett egységárak szerint.

A megrendelő 2007. szeptember 11. napjáig vállalta, hogy a teljes munkaterületet kivitelezésre alkalmas állapotban átadja a vállalkozónak, aki 2007. november 15. napjáig vállalt kötelezettséget a szerződésben foglaltak teljesítésére.

A műszaki átadás-átvételtől úgy állapodtak meg, hogy a vállalkozó írásos készrejelentése alapján a megrendelő 8 napon belül köteles a műszaki átadás-átvétel időpontját kitűzni. A megrendelő vállalta, hogy a sikeres műszaki átadás-átvételtől befogadott vég számla ellenértékét 30 napon belül kiegyenlíti.

A szerződés szerint a többlet-, vagy pótmunkákat a vállalkozó a megrendelő írásos megrendelése alapján a kölcsönösen kialakított áron számolhatja el. A szerződésnek és mellékletének a módosítását írásbeli alakhoz kötötték.

A másik vállalkozási szerződés tárgyát a ... szálloda kivitelezésénél felmerülő út- és térburkolat építése képezte. A vállalkozói díjat bruttó 17 399 808 Ft-ban határozták meg, az elszámolás mikéntjéről pedig az első szerződéssel azonos módon rendelkeztek.

A munkaterület átadása is azonos időpontban történt, a kivitelezés befejezésének határidejét pedig az alperes 2007. október 15. napjáig vállalta. A műszaki átadás, a pénzügyi feltételek, a többlet-, vagy pótmunka és a szerződés módosítása tekintetében a szerződés a másik szerződéssel azonos rendelkezéseket tartalmazott.

Az alperes a szerződések teljesítésével összefüggésben a felperessel szemben az alábbi számlákat bocsátotta ki:

	Számla száma	Szolgáltatás megnevezése	Számla kelte	Teljesítés napja	Fizetési határidő	Számla összege
1.	...	Út-, parkoló és támfal építése I. sz. rész számla	2007.10.15.	2007.09.28.	2007.10.30.	Bruttó 8 400 000 Ft
2.	...	Út-, parkoló és térburkolat építése vég számla	2007.11.20.	2007.11.19.	2007.12.20.	Bruttó 8 999 808 Ft
3.	...	Kőműves munkálatok, csapadékvíz elvezetés kiépítése vég számla	2007.11.20.	2007.11.19.	2007.12.20.	Bruttó 5 672 606 Ft
Összesen:						Bruttó 23 072 414 Ft

Mindhárom számlán fel lett tüntetve, hogy a számla kibocsátása leigazolt teljesítési igazolás alapján történt.

A hivatkozással egyezően az alperes 2007. október 12. napján készre jelentette az út- és térburkolat építése kivitelezési munkáit, melyről az alperes hivatalos helyiségében a felek 2007. október 15. napján vették fel az átadás-átvételi jegyzőkönyvet. A jegyzőkönyv szerint a tárgyi építményt a megrendelő I. osztályú minőségben rendeltetésszerű használatra és állagmegóvásra átvette, a kivitelező pedig egyidejűleg átadta a felmérési napló másodpéldányait.

Szintén 2007. szeptember 28. napján az alperes hivatalos helyiségében állították ki azt a teljesítési igazolást, amely szerint az út-, parkoló és támfal építése kivitelezési munkáit a vállalkozó részben elvégezte, ezért az I. rész számlát bruttó 8 400 000 Ft összegben benyújthatja.

Ezt követően 2007. november 19. napján az út-, parkoló és térburkolat építése, valamint a kőműves munkálatok és a csapadékvíz elvezetése, kiépítése kivitelezési munkáiról állítottak ki teljesítési igazolást, mely szerint a vállalkozó vég számlát nyújthat be bruttó 8 999 808 Ft és bruttó 5 672 606 Ft összegben.

A felperes az számú számlát bruttó 8 400 000 Ft összegben kiegyenlítette.

A felek közötti út- és térburkolat építése tárgyú szerződés 1. számú melléklete szerint az alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy 40x60x10 cm-es gyephézagos elemek helyezésével 631 m² térburkolatot, valamint ... típusú, szürke színű normálkő felhasználásával homokagyazatba fektetve 1314 m² térburkolatot készít, azaz mindösszesen 1845 m²-t.

Az alperes ténylegesen 1617 m² térburkolatot készített, ebből a telekhatáron kívül burkolt le 518 m²-t.

Az alperes a fizetés elmaradása folytán 2008. január 10. napján felszólította a felperest a három számla teljesítésére, majd a részteljesítést követően, 2008. január 14. és 2008. március 27. napján a fent maradó két számla összegének a megfizetésére.

A felperes jogi képviselője a 2008. március 27-ei fizetési felszólításra 2008. április 1. napján válaszolva közölte, hogy a felperes a tartozást sem jogalapjában, sem összecszerűségében nem vitatja, a beruházást azonban fővállalkozóként végzi, a megrendelőnek 39 000 000 Ft-ot meghaladó, 15 napon túli lejárt tartozása áll fent vele szemben, mely tartozás teljesítése esetén tudja és fogja az alperesi követelést kiegyenlíteni.

Az alperes 2008. január 17. napján telefaxon megküldte a felperesnek az út- és térburkolat építési munkákra vonatkozó, részben eltérő tartalmú 1. számú mellékletet, melynek végösszege bruttó 16 795 726 Ft volt.

Az alperes a felperesi követelést írásban első alkalommal 2008. április 22. napján vitatta, ekkor a 2008. január 17. napján megküldött „új költségvetést” sem fogadta el azzal az indokkal, hogy abban az alperes egyoldalúan megváltoztatta az egyes tételek egységárait is, holott változás csak mennyiségi eltérésből adódhat.

Hivatkozott arra is, hogy a szerződésben előírt, az elszámolás alapjául szolgáló mindkét fél által aláírt tételes felmérés nem áll rendelkezésre.

Az alperes a felperessel szemben 2008. április 30. napján fizetéseképtelenségének megállapítása és felszámolásának elrendelése iránt nemperes eljárást kezdeményezett, kérelmét a két ki nem egyenlített számlatartozásra alapította.

A felszámolási eljárás során a felperes, mint adós, és az alperes, mint hitelező 2008. július 2. napján ügyvéd által ellenjegyzett megállapodást kötöttek, melyben rögzítették, hogy az adós tartozása 14 672 414 Ft, ezen összegnek 2007. december 21. napjától számított évi 14,75 %-os mértékű késedelmi kamata, bruttó 396 000 Ft ügyvédi munkadíj, 25 000 Ft illeték és 25 000 Ft közzétételi költségtérítés.

A felek megállapodtak abban, hogy az adós a megjelölt tartozás összegéből a szerződés megkötésekor megfizet 2 000 000 Ft-ot, egyben kötelezettséget vállal arra, hogy a megállapodás aláírásától számított 30 napon belül megfizet további 3 000 000 Ft-ot, és hogy 2008. december hó 15. napjáig megfizeti a még fennálló 10 118 414 Ft összegű tartozást.

Megállapodtak abban is, hogy amennyiben az adós a fizetési kötelezettségének eleget tesz, a hitelező a késedelmi kamatigényét nem érvényesíti. Egyidejűleg kérték az eljárás szünetelését.

A felperes a felszámolási eljárás szünetelésének időtartama alatt 3 000 000 Ft-ot megfizetett az alperesnek, de a további 10 118 414 Ft-ot nem teljesítette.

Az alperes ajánlatot tett arra, hogy a felperes a megrendelőjével szemben fennálló követelését rá engedményezze, az ehhez szükséges engedményezési megállapodás tervezetét 2009. január 14-ei dátumozással elkészítette. Az engedményezési megállapodás azonban a felek között nem jött létre, ezért az alperes a felperessel szemben indított fizetéseképtelenség megállapítása iránti eljárás folytatását kérte.

A felperes a 2009. március 20. napján benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság a Ptk. 277. § (1), (4)-(5) bekezdése alapján az alperes követelését 9 672 414 Ft-ról (7 608 090 Ft levonásával) 2 064 324 Ft-ra szállítsa le.

Majd keresetét kiterjesztette és támadta a 2008. július 22. napján kelt megállapodást arra hivatkozva, hogy a megállapodást a felperes a cég felszámolásával történő jogellenes fenyegetettség hatására írt alá. Az alperes tisztában volt azzal a ténnyel, hogy a teljesítést követően részéről nem készült semmilyen felmérés, illetve tudta, hogy a telekhatáron kívüli burkolást nem a felperesi cég rendelte meg, s nem is vállalta költségének a megfizetését.

A felszámolás iránti kérelem benyújtásakor az alperes figyelmen kívül hagyta azt a tényt is, hogy a felperes a követelést 2008. április 22. napján kelt levelében vitatta.

Álláspontja szerint a felszámolással fenyegetés azért minősül jogellenesnek, mert a felperes, mint megtámadásra jogosult bizonyította, hogy a követelés a felszámolási eljárás kezdeményezésekor a másik fél által tudottan alaptalan, vagy részben alaptalan volt.

A megállapodás részbeni érvénytelenségének megállapítását kérte a vitatott 7 608 095 Ft összeg erejéig.

Előadta, hogy a megállapodás megkötésekor bízott abban, a saját megrendelője fizetni fog, ezért nem lesz akadálya az alperes felé a teljesítésének. Teljesítés esetén az volt a szándéka, hogy a túlszámlázás miatti igényt érvényesíti az alperessel szemben, amennyiben pedig ez peren kívül nem vezet eredményre, akkor peres eljárás kezdeményezésével.

A felperes az általa nem vitatott 2 064 324 Ft tőke és járulékai tartozását nem fizette meg.

Az elsőfokú bíróság a 2009. szeptember 8. napján kelt 12. sorszámú részítéletével a felperesnek a felek között 2008. július 2. napján megkötött megállapodás megtámadása iránti kereseti kérelmét elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Debreceni Ítéltábla a 2010. július 6. napján kelt, Gf.III. ... számú részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta, és kötelezte a felperest az állam által előlegezett illeték és perköltség megfizetésére.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság - az alperesi tényelődés szerint - az alperessel, mint adóssal szembeni fizetéseképtelenség megállapítása és felszámolása elrendelése iránti kérelemről nem döntött, a szünetelést követően folytatott eljárásban felfüggesztő rendelkezést sem hozott.

Az elsőfokú bíróság a 15. sorszámú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 562 500 Ft perköltséget, és az államnak külön felhívásra 456 500 Ft előlegezett kereseti eljárási illetéket.

Döntését azzal indokolta, hogy a megállapítási kereset előterjesztésének törvényi feltételei nem állnak fenn. Álláspontja szerint, ha és amennyiben az alperes keresetlevelének 2009. március 20-ai benyújtását megelőzően a felperes nem kezdeményezett volna vele szemben fizetéseképtelenség megállapítása iránt nemperes eljárást, abban az esetben valóban

fennállnának a Pp. 123. § II. fordulata szerinti egyéb megállapítási kereseti kérelem előterjesztésének feltételei. Bár a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges lenne (lehetne), de jogainak sérelmét egyéb jogcselekményekkel háríthatja el, másrészt teljesítést nem a jogviszony természeténél fogva, illetőleg a kötelezettség lejártának hiányában nem követelhet, hanem arra figyelemmel, hogy saját teljesítésének hiányában visszakövetelési jogát nem gyakorolhatja. Utalt arra, hogy a Cstv. részben eljárásjogi, részben anyagi jogi fogalmakat szabályoz, illetve a fizetéseképtelenségi vélelemmel összefüggésben azt, hogy a fizetéseképtelenségi vélelem csak úgy dönthető meg, ha az adós teljesít, vagy a hitelezői követelést egyéb módon megszünteti. Mivel pedig a csődtörvény anyagi jogi jogszabály is, csak és kizárólag teljesítéssel vagy a hitelezői követelés egyéb módon történő megszüntetésével kerülhet sor a felperesi jogok megóvására, ebben az esetben pedig a jogfenntartással történő teljesítést követően az adós a törvényi visszakövetelés jogát gyakorolhatja.

Rámutatott arra, hogy amennyiben a 2008. július 2. napján kelt megállapodás megtámadása eredményre vezetett volna, azt figyelmen kívül lehetett volna hagyni, ennek hiányában azonban a felperesi megállapítási kereset nem teljesíthető.

Hivatkozott arra is, hogy a Ptk. 277. § (1) bekezdésének első fordulata, illetve a (4)-(5) bekezdése szerinti rendelkezés nemcsak a felek közötti vállalkozási szerződés tekintetében, hanem a felperes díjfizetési kötelezettségének mikénti teljesítésére vonatkozó, 2008. július 2. napján kötött fizetési megállapodásra is alkalmazandó. Márpedig a felperes, mint adós a 2008. július 2.-ai megállapodásban három részletben vállalta megfizetni a 15 118 414 Ft-ot, melyből 5 000 000 Ft-ot teljesített, a 2008. december 15.-ei határidő ellenében azonban 10 118 414 Ft-ot nem fizetett meg. Ez az összeg meghaladja a felperesi keresetlevélben megjelölt 9 672 414 Ft-ot, amely a felperesi megállapítási kereset teljesítését kizárja.

Mindezek alapján a kereseti kérelmet elutasította.

A Pp. 78. § (1)-(2) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére, valamint az illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett eljárási illeték megfizetésére.

A perköltség megállapításánál figyelembe vette azt a tényt, hogy a perköltség viseléséről részítéletében nem határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezett, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és annak megállapítását kérte, hogy a felperes 9 672 414 Ft követelésével szemben (7 608 090 Ft levonásával) 2 064 324 Ft-tal tartozik az alperesnek.

Vitatta az elsőfokú bíróságnak azt a jogi álláspontját, miszerint a megállapítási kereset előterjesztésének törvényi feltételei nem állnak fenn.

Az volt az álláspontja, hogy különbséget kell tenni a jogok megóvása, és a már bekövetkezett jogsérelem utólagos orvoslásának lehetősége, illetve eszközei között. Jogsérelem elhárításának pedig nem lehet eszköze a csődtörvény szerint biztosított jog a teljesítés polgári peres eljárásban való visszakövetelésére, hiszen az már bekövetkezett jogsérelem orvoslására szolgál, továbbá érvényesítésére csak akkor van mód, ha az adós képes teljesíteni.

A megállapításra irányuló kereset célja éppen az, hogy a bíróság anyagi jogerővel deklaráljon olyan vitatott tényt, vagy jogot, amely a felperes jogainak megóvása végett szükséges.

Vitatta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását is, miszerint a megállapítási kereset előterjesztésének másik feltétele sem áll fent, hiszen az alperes nem követelhet marasztalást, mert a követelés teljesítésével nem nyitotta meg a visszakövetelés Cstv. által biztosított lehetőségét.

Ez tehát nem lehet akadálya a megállapítási kereset előterjesztésének, mivel a Pp. szerint megállapításra irányuló egyéb kereseti kérelemnek akkor van helye, ha a felperes a jogviszony természeténél fogva, vagy a kötelezettség lejártának hiányában, vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet. Esetében utóbbi feltétel éppen azért teljesült, mert nem tud élni a visszakövetelés lehetőségével, hiszen az alperes által követelt összeg megfizetésére nem képes.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és a felperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte.

A Debreceni Ítéltábla a felperes fellebbezését a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 256/A. § (1) bekezdés f.) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból jogszerű és megalapozott következtetésre jutott. Helyes döntését kellően megindokolta, mely kiegészítésre nem szorul.

Az alperes fellebbezésében foglaltak az érdemben helytálló döntés cáfolatára nem voltak alkalmasak, azonban az ítéltábla az abban foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

A felperes által kezdeményezett felszámolási eljárás alatt az alperes, mint hitelező és a felperes, mint adós 2008. július 2. napján megállapodást kötöttek, melyben rögzítették a felperes tartozásának összegét, és megállapodtak a felperes fizetéseképtelenségének elkerülése érdekében a tartozás részletekben történő megfizetésében, amely csak részben teljesült. Az adós a 15 118 414 Ft összegű tartozásából 5 000 000 Ft-ot teljesített, a fennmaradó 10 118 414 Ft-ot azonban nem fizette meg.

A felperes a kereseti kérelmében az alperes 9 672 474 Ft összegű követelésével szemben 7 608 090 Ft levonásával 2 064 324 Ft-ban kérte a tartozása összegének a megállapítását.

A Pp. 123. §-a szerint, ha a kereseti kérelem számadási kötelezettség megállapítására irányul a felperes ezzel együtt kérheti az általa előterjesztett számadás helyességének megállapítását is. Megállapításra irányuló egyéb kereseti kérelemnek csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel való megóvása végett szükséges, és a felperes a jogviszony természeténél fogva, vagy a kötelezettség lejártának hiányában, vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

A megállapítási kereset indításának az idézett rendelkezések alapján két konjunktív feltétele van, éspedig a jogvédelem szükségessége, valamint a teljesítés követelésének a kizártsága.

A jogvédelem szükségessége nem általánosságban, hanem a felek közötti konkrét jogviszonyban értelmezhető, és ez okból az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított

jelentetőséget a felperes jogvédelme szempontjából annak a ténynek, hogy az alperes felszámolási eljárást kezdeményezett a felperessel szemben a perbeli követelés érvényesítése érdekében.

Mivel a fizetéseképtelenség pénzforgalmi szemléletű fogalom, ezért a Cstv. 27. § (2) bekezdés a.) pontjában foglalt törvényi feltételek fennállása esetén a bíróságnak az adós fizetéseképtelenségét meg kell állapítania, és el kell rendelnie a felszámolását.

Az adós csak teljesítéssel, vagy a tartozás egyéb okból történő megszűnése folytán kerülheti el a fizetéseképtelenség megállapítását, azonban a Cstv. 27. § (3) bekezdése kimondja, hogy a tartozás kiegyenlítése nem minősül tartozás elismerésnek, ezért az a teljesítés polgári eljárásban történő visszakövetelését nem zárja ki.

Mindezekből pedig az következik, hogy bár a megállapítási kereset a felperes jogainak megóvását szolgálja, azonban nem szükséges a felperes jogainak megóvása végett, mivel jogainak sérelmét a felperes egyéb jogcselekményekkel háríthatja el. Ebben a körben pedig nem értékelhető, hogy rendelkezik-e megfelelő anyagi eszközökkel az igénye polgári peres eljárásban történő érvényesítéséhez, annál is inkább, mivel az általa kötött érvényes jogüggyel, a 2008. július 2. napján kelt megállapodással behatárolta a jogai megóvásához szükséges, a fizetéseképtelenség megállapításának elhárítását célzó igényérvényesítési eszközök körét.

A felperes ugyanakkor tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság döntésének indokolását. A teljesítés követelésének kizártsága hiányát illetően az elsőfokú bíróság nem állapította meg a megállapítási kereset indításának konjunktív feltételei közül ezen feltétel hiányát, mindössze tényként utalt arra, hogy teljesítést a felperes nem a jogviszony természeténél fogva, illetőleg a kötelezettségének lejártának hiányában nem követelhet, hanem arra figyelemmel, hogy saját teljesítésének hiányában a visszakövetelési joga még nem nyílt meg. Ez a megállapítás azonban nem jelenti azt, hogy hiányozna, mint feltétel a teljesítés követelésének „valamely más okból” való kizártsága.

A megállapítási kereset indításának törvényi feltételei együttes feltételek, ezért bármelyiknek a hiánya kizárja a megállapítási kereset indítását, melynek jogkövetkezményeként az elsőfokú bíróság helytállóan döntött a kereseti kérelem elutasításáról.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint - lényegében annak helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítéletábla a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló módosított 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1), (2) bekezdés a.) pontja, (5)-(6) bekezdése alapján állapította meg, figyelemmel arra a tényre is, hogy a fellebbezés elbírálására tárgyaláson kívül került sor. Az ítéletábla a megállapított ügyvédi munkadíjra a rendelet 4/A. § (1) bekezdése alapján felszámította az ügyvédi tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét.

Az ítéletábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az illetékekről szóló többször módosított 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 59. § (1) bekezdése, és a 64. §-a szerint alkalmazandó, a

költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban tárgyú 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján a felperest kötelezte az illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Debrecen, 2011. április hó 08. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk előadó bíró,
Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó